

FILIPOJAKUBSKÁ NOC – TRADICE PÁLENÍ ČARODĚJNIC

ZAPALME OHNĚ: Třicátý duben je den, kdy se u nás lidé všech věkových kategorií večer shromažďují u ohňů a oslavují příchod jara. S tím je spojen zvyk pálení čarodějnic, který pochází z dávných tradic.

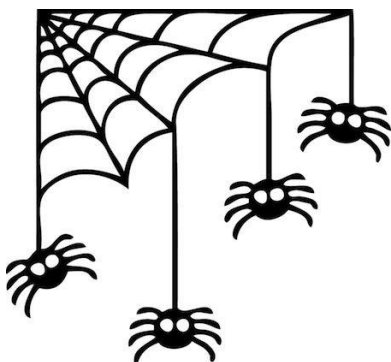
Historicky byla noc 30. dubna a 1. května považována za magickou a tato skutečnost byla, podobně jako na Silvestra, oslavována přesně o půlnoci. Stejně jako u většiny starobylých zvyklostí bylo hlavním smyslem oslavit plodnost, kterou připomíná přicházející jaro a probouzející se příroda. Lidé dříve také věřili, že právě 30. dubna se čarodějnice na různých magických místech shromažďují. A aby se před nimi a zlými duchy a démony ochránili, zapalovali ohně na vyvýšených místech. Oheň je ve všech kulturách znamením bezpečí a čistoty, resp. světlo spaluje nečisté a zlé jevy.

Dnešní oslavy 30. dubna se logicky od toho, jak je slavili naši předkové, výrazně liší. Na ohni se sice stále pálí hadrové/slámové figurky znázorňující čarodějnice. Oslavy již ale nejsou o plodnosti jako spíše o rozloučení se zimou. Řada lidí je také vnímá jednoduše jako další z mnoha příležitostí najíst se dobrého jídla, napít dobré pití a strávit příjemný čas s rodinou.

I letošní podoba pálení čarodějnic stejně jako Velikonoce z důvodu virového období bude jiná.

Zůstanete-li věrní tradici v úzkém kruhu rodinném doporučujeme tyto činnosti jak zabavit Vaše děti.....

- 1) Vytvořte si postavu ČERODĚJNICE – postačí Vám dřevěný kříž z latí, větviček, provázky, staré látky, papír, seno, punčocháče čím více recyklovatelného materiálu tím lépe...
- 2) Uspořádejte dětem zábavnou stezku s úkoly...na způsob šipkované.
Doporučené otázky s úkoly:

-Jak se jmenuje havran malé čarodějnice?(Abraxas)

-Děti z pohádky Perníková chaloupka se jmenují:

- a) Pepíček a Verunka
- b) Jeníček a Mařenka
- c) Martínek a Janička

-Oblíbené zvíře čarodějnic je:

- a) kočka
- b) dinosaur
- c) žirafa

-Čarodějnice používá nejčastěji jako dopravní prostředek?

- a) létající koberec
- b) stíhačku
- c) koště

- Jakou pomůcku používá čarodějnice ke kouzlení?

- a) vařečku
- b) kuří nožku
- c) kouzelnickou hůlku

-Kde čarodějnice nejčastěji bydlí?

- a) na komíně
- b) v mrakodrapu
- c) v chýši, jeskyni, v chaloupce

Odpovědi na otázky, případně další obrázky naleznete v dále přiložených materiálech.

Po cestě za úkoly si zazpívejte, zatančete písničku Pět ježibab – Petr Skoumal.

Pro podporu tvořivosti si můžete vyrobit domácí modelínu nebo sliz.

Recepty přikládáme:

NÁVOD PRO VÝROBU DOMÁCÍHO SLIZU

1. Do misky nalijte tekuté lepidlo, například Herkules.
2. přidejte trošku tekutého mýdla,
3. poctivě zamíchejte,
4. dle libosti přidejte potravinářské barvivo nebo třpytky,
5. za neustálého míchání přidávejte jedlou sodu,
6. nakonec směs uhněťte.

DOMÁCÍ MODELÍNA POSTUP

Na čtvrt kila modelíny bude potřeba tyto suroviny:

- Potravinářské barvivo
- 75 g hladké mouky
- 35 g soli
- 1 lžíce octa
- ½ lžíce oleje
- 150 ml vody

Pomůcky:

- Varná deska
- Teflonová pánev
- Vařečka (počítejte s tím, že se obarví)
- Odměrka
- Krabička na uchování hmoty

Postup:

Ve 150 ml vody rozmíchejte ½ sáčku potravinářského barviva. K vodě s barvivem přidejte všechny tekuté ingredience. Do teflonové pánve vsypte všechny sypké suroviny a sypkou směs zalijte připraveným roztokem. Hmotu za stálého míchání vařte na nejnižším stupni plamene. Hmota se po 2- 3 minutách začne lepit k vařečce i pánvi, po chvíli se však začne hmota shlukovat. Nepřestávejte míchat a počkejte, až vznikne z hmoty hrouda. 2-3 minuty ještě otáčejte a prohřívejte na pánvi. Tím zamezíte tomu, že se hmota bude lepit. Nyní už stačí modelovací hmotu nechat pozvolna vychladnout na pánvi a poté ji svěřit dětem ☺ Konzistence modelíny je překvapivě velmi podobná modelíně Play- Dou. Hmotu je nutné po hraní uchovat v uzavřené krabičce nebo sáčku, jinak hmota vyschne.

Přejeme hezkou zábavu ☺

Ježibaby

Ježibabky kamarádky, krouží vzduchem tam a zpátky.
Šaty mají od sazí, snad se v letu nesrazí.

O bábě

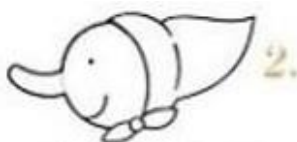
Pometlem si zametá, všude kolem práší,
hlava šátkem zakrytá, malé děti straší.
My ji známe, kroužek uděláme, zkusíme to,
bábu zavoláme: „Bábo, kde jsi? Bábo, ukaž se!“

Čáry máry

Čáry máry kouzlení,
ať se ta věc promění.
Co to je, kdo to ví,
ten ať rychle odpoví.

1. Nakreslí hlavu čarodějnice i s nosem.

2. Na hlavu ji teď přimaluj šátek.

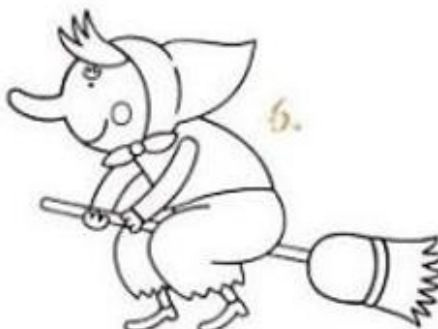
3. Nezapomeň na vlasy, které koukají zpod šátku. Přimaluj čarodějnici také tělo a paže.

4. Domaluj ji dlaně. Přidej do rukou násadu od kostěte a pod trup domaluj čarodějnici kalhoty.

5. Domaluj ji nohy a boty. Dokončí kostě.

6. Nezapomeň na nejmenší detaily: obočí nebo tváře.

7. VYGLUMUJ ŠEDÉ VYZNAČENÉ LINIE.
OBRAZEK ODTAĤNI ČERNOU PASTELKOU
NEBO FIXOU A VYBARVI

Pohádka “Malá čarodějnice má zlost”

Byla jednou jedna malá čarodějnice. Bylo jí pouhých sto dvacet sedm let, a to přece na čarodějnice není vůbec žádný věk. Bydlila hluboko v lese v kouzelnickém domku na samotě. Ten kouzelnický domek měla sama pro sebe, nebyl proto zvlášť velký. Ale malé čarodějnici stačil, krásnější kouzelnický domek by si ani nebyla mohla přát. Měl báječně zborcenou střechu, křivý komín a rozvrzané okenice. Na louce za domkem stála pec. Bez té to ovšem nešlo. Kouzelnický domek bez pece by nebyl žádný kouzelnický domek.

Malá čarodějnice měla havrana, který uměl mluvit. Říkala mu havran Abraxas. Nemyslete si, že snad jen uměl zakrákat „dobrytro“ a „dobrý večer“ jako obyčejný havran, který se naučil mluvit, Abraxas uměl povědět taky všechno ostatní. Malá čarodějnice si na něm velice zakládala. Byl to neobyčejně moudrý havran, vždycky jí ke všemu řekl, co si o tom myslí, a nikdy nedržel zobák.

Asi šest hodin denně trávila malá čarodějnice tím, že se cvičila v kouzlech. Kouzla, to není jen tak. Kdo to chce někam dotáhnout, nesmí být líný. Napřed se musí všem menším čarodějným kouskům- a potom těm velkým. Musí prostudovat kouzelnickou knihu stránku za stránkou a nesmí nic vynechat.

Malá čarodějnice byla v kouzelnické knize teprve na stránce dvě stě třináct. Zrovna se učila dělat déšť. Seděla na lavičce u pece s knihou na kolenou a učila se čarovat. Havran Abraxas seděl vedle ní a byl nespokojený.

„Máš dělat déšť,“ krákal vyčítavě, „a cos vykouzlila? Poprvé ti napršely bílé myšky, podruhé žáby, potřetí jedlové šišky! To jsem tedy zvědavý, jestli alespoň teďka svedeš opravdický déšť!“

Tu se malá čarodějnice pokusila o déšť počtvrté. Vyčarovala na nebi mrak, kývala na něj, až připlul blíž, a když stál přesně nad ní, zvolala: „Nechť prší!“

Mrak se roztrhl a pršelo podmáslí.

„Podmáslí!“ krákal havran. „Mně se zdá, že ti úplně přeskočilo! Copak bude ještě všechno na tvůj rozkaz pršet? Kolíčky na prádlo, ne? Nebo ševcovské floky? Kdyby to aspoň byly drobečky nebo rozinky!“

„Určitě jsem se přeřekla v zaklínadle,“ pravila malá čarodějnice. I dřív se jí to stávalo, že se tu a tam netrefila. Ale hned čtyřikrát za sebou?

„Přeřekla!“ krákal havran Abraxas. „Já ti povím, v čem to vězí! Jsi roztržitá! Kdo myslí při čarování na všechno možné, jen na čarování ne, ten se zkrátka musí přeřeknout! Měla by ses na to víc soustředit.“

„Myslíš?“ zeptala se malá čarodějnice. Pak najednou zaklapla kouzelnou knihu. „To se ví!“ vykřikla zlostně. „Opravdu na to nemyslím. A proč?“ Vyzývavě bleskla očima po havranovi. „Protože mám vztek.“

„Vztek?“ opakoval havran Abraxas. „Na kohopak?“

„Štve mě,“ řekla malá čarodějnice, „že je dnes filipojakubská noc. To se na Skalnaté hoře sejdou všechny čarodějnice v kouzelném reji.“

„No a?“

„A velké čarodějnice říkají, že prý jsem na to ještě malá. Nemohu letět tancovat na Skalnatou horu, nechtějí mě tam!“

Havran se pokoušel malou čarodějnici utěšit. „Koukej, ve sto dvaceti sedmi letech přece ještě můžeš žádat, aby se velké čarodějnice na tebe dívaly jako na dospělou. Až budeš starší, všechno se to poddá!“

„Jenže já už chci letos, chápeš?“ křičela malá čarodějnice.

„Co nemůžeš mít, to máš pustit z hlavy,“ krákal havran. „Předěláš něco, když se budeš vztekat? Vezmi přece rozum do hrsti. Co chceš dělat?“

Tu pravila malá čarodějnice: „Vím, co udělám. Poletím dnes v noci na Skalnatou horu!“

Havran se polekal.

„Na skalnatou horu? Velké čarodějnice ti to přece zakázaly! Chtějí si zatancovat jenom samy mezi sebou.“

„To je toho!“ křičela čarodějnice. „Zakazuje se ledacos. Ale když se člověk nenechá načapat...“

„Načapají tě!“ prorokoval havran.

„Ale kdež!“ odporovala malá čarodějnice.

„Přidám se k nim až v kole, a než skončí, zase potají odletím domů. V tom chumlu, co dnes večer bude na Skalnaté hoře, si toho vůbec nikdo nevšimne.“

Pět ježibab

Hudba : Petr Skoumal

Text : Pavel Šrut

Dm A Dm Dm A Dm

Pět je-ži-bab s jedním okem le-tí, le-tí nad potokem,

9 F C F (A) Dm A Dm

le-tí jako hejno ptáků, pět je - ži - bab na smetáku.

1. Pět ježibab s jedním
uchem jako hejno letí
vzduchem.
Letí, letí v letu svačí, pět
ježibab na tryskáči.

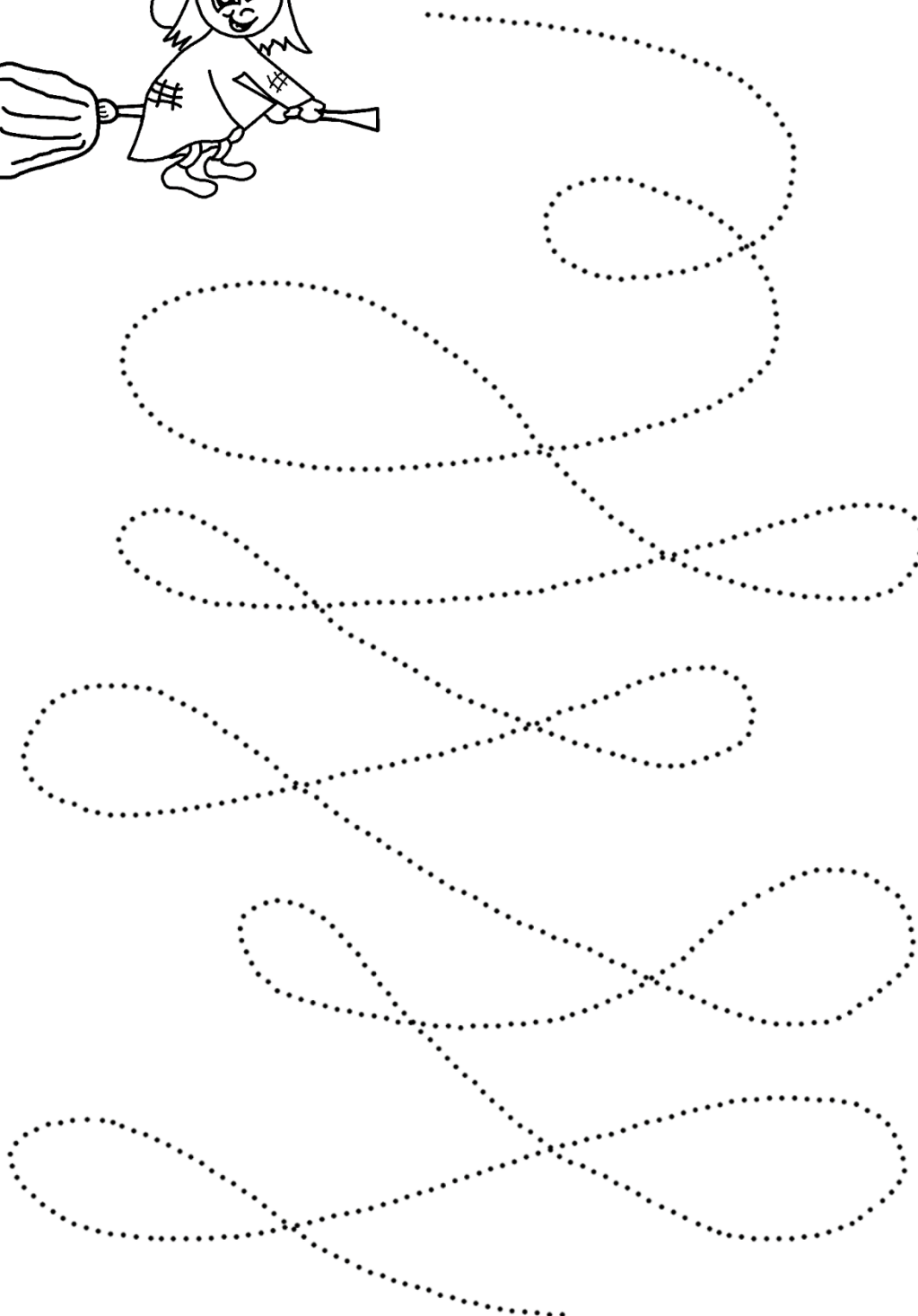

2. Pět ježibab s jedním
nosem volá na mě :
„Kluku, pojd' sem!“
A když nejdu, tak se
štětí, pět ježibab na
koštěti

Vezmi si pastelku a nakresli, kudy má čarodějnice letět.

